

nylig indbragt en Adresse her i Tinget af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), en Adresse, som omhandler netop Vestfyshavnesagens Løsning. Det blev paa en, som det forekommer mig lidt raillerende Maade omtalt, at Tilstedemødet ikke havde søgt at løse Spørgsmaalets Kerne, nemlig Spørgsmaalet om Beliggenheden. Mig forekommer det, at dette Møde netop løste Kernen i Sagen, det var at faa rejst det Krav, som har lydt i saa mange Aar med stigende Styrke, og saa overlade Regeringen og dens sagkyndige, som man maa forudsætte je uhildet paa Sagen, at træffe det rette Valg om Beliggenheden. Jeg skal bemærke en Ting til, og det er, at den højtærede Ministers Formand, nu afdøde Trafikminister Jørgensen, fremkom med en Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse; det var noget af det sidste, som blev sagt ved Behandlingen af Lovforslaget om en Havn ved Sannæshage. Den nævnte Ytring findes i Folketings-tidenden Sp. 4705 og lyder saaledes: „Jeg tror nok, at naar alt tages tilfammen, er Sannæshage det rette Sted at lægge Havnen paa i dette Djeblit. . . . Men det rokker ikke min Overbevisning efter de Undersøgelser, jeg har søgt at anfille, at det er det rette Sted“. Det forekommer mig, at der her er udtalt endogaa meget bestemt fra Regeringens Side, at Valget af Beliggenheden den Gang formentes at være det rette, og jeg ved ikke, hvad der i Mellemtiden kan have forandret Regeringens Syn paa denne Sag. Det ærede Medlem, som stiller Forslagene, det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), dvælede i Gaar udførlig navnlig ved den humane Side af Sagen. Mig forekommer det, at han dvælede lidt vel meget ved denne Side af Sagen. Jeg vil erkende og anerkende, at der er gjort uhyre meget for, hvad jeg kalder Redningsforanstaltninger, for at sørge for, at Fiskerne med mere Tryghed kunne gaa ud i deres smaa, aabne Baade. Men det er langt fra nok. Det at fremme Fiskerieringen — og det synes jeg er det væsentlige, det er den statsøkonomiske Side af Sagen — er efter min Erfaring og mit Skøn af meget stor Betydning. Jeg har endnu i indeværende Sommer ved Landbrugsministeriets

Velvilje haft Besjæftighed til at overbevise mig om, at paa den modsatte Kyst, hvis Fiskeriforhold jeg oftere har berørt her i Tinget, nemlig ovre paa den stotiske Kyst, betale Fiskerihavnene sig, selv om de ligge klos paa hinanden med kun 6 Mils Mellemrum; og vi have Fiskeene lige saa nær, om ikke nærmere, ved vor Kyst, og vi have en Fiskeribefolkning, der er suldt saa dygtig som den stotiske. Det forekommer mig derfor, at man bør se nok saa meget paa den statsøkonomiske Side af Sagen. Den Fiskeridrift, som er baseret paa Redningsmandstabs Assistance, er i alt Fald, synes det mig, lidt problematisk. — Jeg skal ikke indlade mig paa at komme ind paa enten Thyborønkanalens Besjæftingsforhold eller overhovedet paa at formulere noget af de planlagte Projekter. Men jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, at han modtager den her foreslaaede Bevilling, idet jeg mener, at der virkelig bør foretages en omfattende kritisk Undersøgelse af det hele, ikke blot den tekniske Side, men maaste først og fremmest den praktiske Side af Sagen.

Guldbrandsen: Som det fremgaar, saavel af den foreliggende Betænkning som af de Udtalelser, der ere fremkomne i det foregaaende Møde, har det Spørgsmaal været Genstand for Samraad mellem den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg, om Undersøgelsen angaaende den saakaldte Langelandsbane skal udføres for Statskassens Regning eller ikke. Dette Spørgsmaal er ikke nyt for det høje Ting; allerede i forrige Samling forelaa der et Forslag, som var stillet af det Udvalg, der behandlede det oprindelige Forslag angaaende Langelandsbanen, et Forslag, som gik ud paa at bemyndige Ministeren til at afholde Udgifterne ved denne Undersøgelse. Dette Forslag blev enstemmig vedtaget her i Tinget og fandt Tilslutning hos den daværende Minister for offentlige Arbejder. Forslaget naaede op i Landstinget, men blev ikke behandlet færdigt. Af Udtalelser, der fremkom i forrige Møde, fremgaar det, at den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg nu i Aar gennem Samraad ere blevne enige om, at den Undersøgelse, hvorom her er Tale, skal iværksættes ved Initiativ fra den højtærede Ministers Side og foregaa for Statskassens Reg-